

פרק
המפקיד
ממסכת בבא מציעא

מזן
תלמוד בבלי

יוצא לאור על ידי
ממלכת התורה 'עוז והדר'
שנת תשפ"ד לפ"ק

מהדורת פריעזבאן

תלמוד בבלי מהדורת פריעדמאן

הוקדש לעילוי נשמת

אביו ר' ישראל דוד בן ר' פנחס אליעזר ע"ה
נלב"ע ר"ח שבט תשד"ס לפ"ק
אמו מרת אסתר בת ר' יהודה אריה ע"ה
נלב"ע כ"ו תמוז תשס"ד לפ"ק
ממונטריאל יצ"ו

חמיו ר' דוב צבי בן ר' פנחס ע"ה שטוהל
נלב"ע ג' אדר תשס"ד לפ"ק
חמותו מרת חיה מלכה בת ר' מנחם מנדל ע"ה
נלב"ע כ"ו אדר תשס"ד לפ"ק
מברוקלין יצ"ו

ת.נ.צ.ב.ה.

©

כל הזכויות שמורות

לממלכת התורה "עוז והדר"

Rabbi Y. Leifer

8 Truman Ave. New Square, N.Y. 10977

היות ומושקע במהדורה חדשה מפוארת זו הון רב ויגיעה רבה, לכן ע"פ דין תורה ולהבדיל עפ"י הזכויות בכל המדינות אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה צילום והעתקה כולל העתקה חלקית מספר זה, וכן אין לתרגם או לאכסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש מסחרי בחומר הנדפס, בביאורים במקורות ובכל ההוספות. ואין הספר נמכר אלא על מנת שלא יעשה בו שימוש שלא כדין. ושארית ישראל לא יעשו עולה.

הפצה והזמנות:

'היכלי תורה'

בארץ ישראל: טלפון (02)9924603 פקס (03)5435884

בארצ"ב: (718)437-3514 Fax. (718)437-0054 Tel.

באירופה: 44-20-8806-0176

נדפס על נייר חו"ל שאין בו חשש חילול שבת

נדפס בארץ ישראל

Printed in ERETZ ISRAEL

הארות והערות יתקבלו בברכה

בת.ד. 9359 בית שמש פקס: 03-5423180

עיצוב כריכה: "קסברגר" 03-5781475

היכן שיש סימון כזה - מעל תיבה בגמ', הכוונה שיש ע"ז דיבור דש"י.

היכן שיש סימון כזה < ליד ד"ה של תוס', הכוונה שתוס' זה מבאר הפשט בגמ'.

(6) (שטעטע מג: ע"ש);
(7) [נבנא קמא לז: ח];
(8) [לקמן מב: ז]; לעיל
טו: (9) [נבנא במדא
קמא: ו]; (10) [לקמן יז:
כמוצט נ: טז: נבנא קמא
מב: נבנא במדא נ: קמא:
(11) כמו לעיל טו ע"ב.

הנהגות הב"ח

(6) גמ' אמר רבא אמר
רב יוסף שיש עדים
מספיקים: (7) שיש ה' כל
כופאי אדם: (8) שם
ומה אורחת: (9) תוס'
ד"ה זמנה וכו' לא מהדר
נימא מה ממר:

תורה אור השלם

(א) תפול ישרים נתתם
וְסִלְפֵי בְּגָדִים יִשְׂרָאֵל:

(ב) [תפול ישרים והפול]

כענין וְלִמְעוֹן וְיִשְׂרָאֵל
וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
הַיָּרֵךְ הַמְּחַבֵּר אֶשֶׁר
לְשִׁבְעָה לְאֻלְמִתֵּי:

(ב) [דברים יח]

הנהגות וצינונים

(6) [נבנא דציל רבנא
גמלין] כ"ה מהרי"ם.
ד"ה ר"י ריב"א וכו'
בבלי המתי' (דקיס)
[תפליין ו' להבין הנוסח
בבבלין קמא אוח ח' נ]
נ' בריב"א וכו' שם
החללה כי שהפקדון
אצלו (דלעיל)
בבבליא), וכמו
בשטות: (7) ציל
אנטיביתו (ע"פ)
וכ"ה בריב"א ובפסקי
י"ד ובעת תנ"ח)
ובב"ח ובר"ח ובעת
כתי' אנטיביתו ובעת
צ"ל הו' (דפ"ח)
בש"ח ובראשית ד"ה
הו' בכמה כתי' לכת
הו' הו' כתי'
מקרא, וע' רבין
רש"י ורשב"א: (8) [נבנא
מכתי' חוב והדר יושבו
וכן בפסקי י"ד ואח"כ
ושמו ל"ה לבעל חוב
דידיה וע"י בשמ"ק ח"ב
שטה, וברש"י: (9) שיש
בבבלין, נמרי וקמא
כתי' ומכתי' וכו'
הורישו את נבנא:
(10) ש' הורישו ליה
(באב"ה), וכו' כתי'
[נבנא] גיטת
מהרי"א וכו' הונא
גמלין] ח"ב חוב דפ"ח
למהרי"א הוא הנוסח,
דלא כמהרי"א ומהרי"ם
שניהו "לרבא":
(11) דפ"ח בבבליא
דאב"ה, ורש"י הורישו
א"ל עבדי ליה טבא
[לכפיתו בתוס'], ולפי
מה שנוהג בר הבבלי,
אין צורך להגות רש"י.
(בבב"א)
[דב"א] היבא ד"ר"א
פסידא דאחריני ולכן
(וכי'.

איתא דר"ב הונא. שהשומר המשלם דמים נשבע שאינה ברשותו,
אמאי חיישין לשמא יוציא, הא אשכחנ: שיש עדים שנשפרה.
דהשתא לא אשבעיהו, שהרי הביא עדים: פרה ומייתי לה. ממזר
וסולא אחר הנכנסים צדימו וימלא הגנב: וזה נשבע. הלוה שהשופה

מגו דמשתבע מלוה שאינו ברשותו כו'. לרש"י ולרז יוסף לא
פריך, אלא לאבי ורז אשי:
תהא במאמינו. דרישא לא מני לאוקמי הכי, משום דהתם לא
יראה להאמינו, כיון שעי' כן לא יוכל לישבע, אלא הכא אין
כאן שטות. ואע"פ שפסקי דמה
שמאמינו שטות שהיה יכול לגלגל
עליו, אינו מושג:

ואותבניה ש"ס. וז"ל דיוקרא
דכיפי וכו' שטות
דעלמא כמו כפילא, ולא דמי לגלות
וולדות דאוחו שטת ניכר גוף הצהמה:
אמרחיה ד"ב. דלא דמי
לאטרחיה לנשבעה.
דקי כפילא לרנא כשלים אחרי כן
(צ"ע דף קט), דהתם משלם ברנאו,
אלא רב נחמן הולך לגבות אפדנו:
זבנה כו'. ואמאי לא מהדר,
(ז) מוכר ראשון לשני כל
זכות שטת דל"ה. וי"ל, דהרש"א מן
הדין נמי אין מחזיר, שמכירה היא לו
שהי אולכ פירות בלא נכישא, אלא
משום יעשית הישר והטוב מהדר,
ולכן שני לא מהדר:
לוקח הוי. אפילו אי הוי יורש לא
מהדר, דאמרי זבנה אורחא
כו', אלא משום לא מהדרין ליה.
נקטיה, דאי יורש הוי מהדרין ליה,
שכן פודה קרקע של זבנא, ואע"ג
דנפקר ש' נחמין (צ"ב דף קמא: וס' ד"ה
הס) מסיק דטעא ליה עבדו ליה, או
יורש או לוקח. הא אמרינן התם דר
היכאלי דאיכא פסידא לאחריני לא
עבדי ליה טעא, ולכן הכא לא הוי
כיוור משום פסידא דמלוה. ולא מהדר
ממה נפשך, דאפילו יורש הוי לא
מהדר. דרבי יוסי דר חנינא מפרש
התם, דלקוחות אפסדו אנפשייהו:
רבא

תנחם, מלוה מקיים ביה בלוה (8) וסלף בוגדים ישרם'. ההוא גברא דאפקיד
כיפי גביה חבריה, אמר ליה, הב לי (9) כיפי. אמר ליה, לא ידענא היכא
אותבניהו, אתא לקמיה דרב נחמן, אמר ליה, ה"כ לא ידענא פשיעותא
היא, זיל שלים, לא שלים, אזל רב נחמן אגביה לאפדניה מיניה, לסוף
אישתכח כיפי ואיקור. אמר רב נחמן, יהדרי כיפי למרייהו והדרא אפדנא
למרה. אמר רבא, הוה יתיבנא קמיה דרב נחמן, ופרקין המפקיד הוה, ואמרי
ליה שלים ולא רצה לישבע, ולא אהדר לי, ושפיר עבד דלא אהדר לי. מאי
טעמא, והתם לא אמרחיה לבי דינא, הכא אמרחיה לבי דינא, למימרא
דסבר רב נחמן דשומא הדר, שאני התם דשומא בטעות הוה, דקא הוה
כיפי מעיקרא. (7) אמרי נהרדעי, שומא הדר עד תריסר ירחי שתא, ואמר
אמימר, אנא מנהרדעא אנא, וסבירא לי שומא הדר לעולם. והלכתא שומא
הדר לעולם, משום שנאמר (2) יעשית הישר והטוב. פשיטא, שמו ליה
לבעל חוב, ואזל איהו ושמה' לבעל חוב ידידיה, אמרינן ליה, לא עדיף את
מגברא דאתית מיניה, זבנה, (3) אורחא, ויהבה במתנה, ודאי הני מעיקרא
אדעתא דארעא נחות ולא אדעתא דזווי נחות. ישמו לה לאשה ואינסיבא,
או שמו מינה דאשה ואינסיבא, ומתה, (4) בעל בנכסי אשתו לוקח הוי, לא
מיהדר ולא מהדרין ליה. (5) דאמר רבי יוסי בר חנינא, באושא התקינא,
האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה, ומתה, הבעל מוציא מיד הלקוחות.
אגביה

לוקמי דש"י
[התחלת בדיק דל]
ולפי מקימי מלוג שמוגלן
ומתקני בעל שזולכ
הפירות מלגנת האלם
היב"ע בריב"א
היב"ע בריב"א
דעלמא ולא קיני אשמו
למי בעל מכסי אשמו
אחרינו קיני לפשעיהו
משום אינסיבא וכו' לוקח
ראשון שבעל יורש את
אשמו וסוף הוי לוקח
ראשון [וכן חז"ל]

רבינו חננאל

ראמרי' אה
לדבר הונא כיון שנשבע
האומר שאינה ברשותו
אין יכול להוציא דמיהו, וראי
שכבר נשבעו שאינו
ברשותו, (6) והלא נשבע
כמה היה שוה ומתני'
הכי קמי' מי נשבע תחלה
כי שהפקדון אצלו שאם
ישיבע הלוה תחלה
חיישין שמא יוציא
המלוה את המפקדון
וגמלאות שבעות וכו'
לבטלה, וראי השמועה
פשוטה היא, וראי
דאפקיד כיפי גביה
היב"ע ואמר לא ידענא
היכא אותבניהו, אמר ר' ידענא
נחמן כל לא ידענא
פשיטא, היב"ע, חייבה
לשלומי ר' יוסי
רב נחמן דאפקיד וכו'

ואינסיבא - והתחתנה: ואיקור - ונתיקרה:
ע"ל - נכנס: קים ליה בגי' - יודע בהם: תריסר - שנים עשר:
אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:

אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:
אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:
אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:

אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:
אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:
אגביה - גבה ממנו: אורחא - הורישא:

